

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rayonen sad Lukovit (Bulgarien) den 18. marts 2022 — straffesag

(Sag C-209/22)

(2022/C 213/45)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Rayonen sad Lukovit (Bulgarien)

Part i hovedsagen

Rayonna prokuratura Lovech, teritorialno otdelenie Lukovit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er *situationer*, hvori der i forbindelse med efterforskningen af et strafbart forhold, som vedrører besiddelse af narkotika, er blevet iværksat tvangsforanstaltninger i form af kropsvsitation og beslaglæggelse over for en person, som politiet formoder er i besiddelse af narkotika, omfattet af *anvendelsesområdet* for henholdsvis direktiv 2013/48/EU ⁽¹⁾ om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen og direktiv 2012/13/EU ⁽²⁾ om ret til information under straffesager?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, hvilken processuel status en sådan person har i henhold til direktiverne, når den nationale lovgivning ikke anvender det juridiske begreb »mistænkt«, og den pågældende person ikke har modtaget nogen officiel meddelelse om at være blevet »tiltalt«, og har en sådan person ret til information samt til advokatbistand?
- 3) Er legalitetsprincippet og forbuddet mod vilkårlige afgørelser til hinder for en national bestemmelse som artikel 219, stk. 2, i Nakazatelno-protsesualen kodeks (strafferetsplejelov, herefter: »strafferetsplejeloven«), som bestemmer, at den efterforskende myndighed også kan rejse tiltale mod en person ved udarbejdelsen af rapporten fra den første efterforskningshandling over for den pågældende, når den nationale lovgivning ikke anvender det juridiske begreb »mistænkt«, og retten til forsvar i henhold til den nationale lovgivning først opstår på tidspunktet for en formel afgørelse om »tiltalerejsning«, hvilket endvidere sker i henhold til den efterforskende myndigheds skøn, og påvirker en sådan national procedure den effektive udøvelse og det væsentlige indhold af retten til adgang til advokatbistand i henhold til artikel 3, stk. 3, litra b), i direktiv 2013/48/EU?
- 4) Er princippet om EU-rettens effektive virkning til hinder for en national praksis, ifølge hvilken en retslig prøvelse af tvangsforanstaltninger med henblik på bevisoptagelse, herunder legemsbesigtigelse og beslaglæggelse i forbindelse med efterforskningen, ikke tillader en prøvelse af, om der har været tale om en tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder for mistænkte og tiltalte, som er garanteret i artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i direktiv 2013/48/EU og i direktiv 2012/13/EU?
- 5) Er retsstatsprincippet til hinder for national lovgivning og retspraksis, ifølge hvilke domstolene ikke har beføjelse til at prøve en afgørelse om titalerejsning mod en person, selv om det netop og udelukkende er denne formelle proceshandling, der er afgørende for, om en fysisk person gives mulighed for at udøve sin ret til forsvar, når der iværksættes tvangsforanstaltninger med efterforskningsformål over for den pågældende?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 294, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2012, L 142, s. 1.